

Carmina Burana d'Orff
—Cor Jove de l'Orfeó Català

La Casa dels Cants
Dilluns, 1 de febrer de
2021 – 20 h
Sala de Concerts

Programa

Cor Jove de l'Orfeó Català

Serena Sáenz, soprano

Beñat Egiarte, tenor

Germán de la Riva, baríton

Josep Surinyac i Pau Casan, pianos

**Percussions de l'Orquestra Simfònica
del Vallès**

Esteve Nabona, director

Carl Orff (1895-1982)

Carmina Burana

Fortuna Imperatrix Mundi

1. O Fortuna
2. Fortune plango vulnera

Part I a. Primo vere

3. Veris leta facies
4. Omnia sol temperat
5. Ecce gratum

Part I b. Uf dem Anger

6. Tanz (Dansa)
7. Floret silva
8. Chramer
9. Reie: Swaz hie gat umbe
10. Were div werlt alle min

Part II: In Taberna

11. Estuans interius
12. Olim lacus colueram
13. Ego sum abbas
14. In taberna quando sumus

Part III: Cour d'amours

15. Amor volat undique
16. Dies, nox et omnia
17. Stetit puella
18. Circa mea pectora
19. Si puer cum puellula
20. Veni, veni, venias
21. In trutina
22. Tempus est iocundum
23. Dulcissime

Blanziflor et Helena

24. Ave formosissima

Fortuna imperatrix mundi

25. O Fortuna

Durada aproximada del concert: 75 minuts sense pausa

#coral #popular

Comentari

Del segle XX i popular

La música clàssica del segle XX no és pròdiga en obres que hagin adquirit popularitat entre el públic no melòman. N'hi ha una, però, que esdevé el paradigma de l'èxit des del mateix dia de l'estrena a Frankfurt el 8 de juny de 1937: la cantata escènica *Carmina Burana* del compositor alemany Carl Orff. La gran popularitat d'aquesta obra –la seva música forma part de la banda sonora de la pel·lícula *Excalibur* (1981) i Michael Jackson la va fer servir en *Brace yourself*, entre molts intèrprets de la música lleugera– també ha suposat, en part, la seva condemna entre sectors integristes de la música culta, que l'han menyspreat i considerat una obra frívola i efectista. Tanmateix és una peça erudita, capaç d'assolir la simbiosi perfecta entre poesia medieval i música vocal i instrumental del segle XX.

A la dècada dels anys vint el compositor es va interessar per la música antiga i aquesta atenció per l'antic va acabar sent la base de la seva obra musical, la qual es caracteritza per un estil molt rítmic. En les seves recerques va trobar els *Carmina Burana*, que en llatí significa *Cançons de Beuern*, una col·lecció única del segle XIII de poesia profana musicada en llatí medieval, antic alemany i francès, que va ser descoberta el 1803 al monestir benedictí de Beuern, a Baviera (Alemanya), i publicada el 1847 pel filòleg Johann A. Schmeller. El còdex recull tres-centes rimes que parlen del goig de viure i els plaers terrenals, la qual cosa ens dona una visió contraposada de la tradicional imatge de l'edat mitjana com una “època fosca”.

Carl Orff va posar música pròpia a vint-i-cinc d'aquests poemes que canten l'amor, la fortuna, la natura, la beguda... en la seva cantata, que es divideix en tres parts més un pròleg i un epíleg. La introducció és constituïda per dos cors impressionants: "O Fortuna" i "Fortune plango vulnera" (Ploro per les ferides de la fortuna). La primera part se subdivideix en dues: "Primo vere" (Primavera) i "Uf dem anger" (Al camp), compostes de tres i cinc cants, respectivament, que passen del lirisme i l'elegia al cant de festa i avancen el clima de bacanal de la segona part, "In Taberna" (A la taverna), composta de quatre cants de caràcter humorístic amb tocs de llibertinatge. La tercera part, "Cour d'amours" (Cort d'amors), es basa en nou poemes plens de sensualitat. L'obra es clou amb la repetició del cor inicial "O Fortuna".

Lourdes Morgades, periodista especialitzada en música

Biografies

©RicardoRíos-VisualArt

Cor Jove de l'Orfeó Català

Està integrat per una seixantena de cantaires de setze a vint-i-cinc anys. Fundat el 1986, des del 2003 Esteve Nabona n'és el director i actualment Pau Casan n'és el pianista.

Ha col·laborat amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Orquestra Simfònica del Vallès, London Symphony Orchestra, Orquestra Gulbenkian de Lisboa, The Sixteen Orchestra, Ensemble Pygmalion, Orquestra Barroca Catalana, Orquestra Simfònica Camera Musicae, Ensemble Méridien i Orquestra de Cambra Terrassa 48, entre altres formacions. També ha treballat amb directors de prestigi, com Harry Christophers, Raphaël Pichon, Gianandrea Noseda, Simon Rattle i el director artístic dels cors de l'Orfeó Català, Simon Halsey.

Amb seu al Palau de la Música Catalana, ha actuat a Barcelona, Girona, Tarragona, Cervera, Terrassa, Sabadell i Palma, i també a Sevilla, Granada, Las Palmas, així com a Polònia, Alemanya, Àustria, la República Txeca, Holanda i el Regne Unit.

En l'apartat discogràfic ha enregistrat *Aigües de primavera* (2010), *Requiems* (2013) de Mozart i de Fauré, per a Columna Música, i *Musicals!* (2017, Palau Records) d'Albert Guinovart, aquest darrer nominat als Premis Enderrock 2018 com a millor disc de clàssica. Recentment ha participat en *El disc de La Marató de TV3* (2019), dedicat a les malalties minoritàries.

Dels seus darrers projectes, cal destacar: l'estrena del *Requiem* d'Albert Guinovart, amb concerts a Palma, Girona, Barcelona, Cervera i Esplugues de Llobregat; la producció *Harmonium* de John Adams, al cicle Palau 100, amb l'Orfeó Català, Cor de Cambra del Palau i OBC, sota la direcció del mateix compositor; una nova producció escènica de l'òpera *Dido & Aeneas* de Henry Purcell, amb direcció escènica de Marc Rosich i musical d'Esteve Nabona; el debut als BBC Proms, al Royal Albert Hall de Londres, interpretant *Belshazzar's feast* de William Walton, al costat de l'Orfeó Català, el cor i l'orquestra de la London Symphony, dirigits per Sir Simon Rattle, i l'actuació al Palau de la Música amb el *Requiem* de Duruflé i els *Coronation anthems* de Haydn al costat de l'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra, l'organista Joan Seguí, tots sota la direcció d'Esteve Nabona. El setembre del 2020 va inaugurar la temporada Simfònics al Palau 2020-21 amb *Carmina Burana* de Carl Orff, amb l'Orquestra Simfònica del Vallès, sota la direcció de Xavier Puig.

El Cor Jove forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català, amb seu al Palau de la Música Catalana, que rep el mecenatge de la Fundación Banco Santander.

Biografies

Serena Sáenz, soprano

Graduada pel Conservatori del Liceu i la Hochschule Hanns Eisler de Berlín, des de la temporada 2018-19 participa a l'Operastudio de l'Staatsoper de Berlín, on ha debutat com a Pamina (*La flauta màgica*). El gener del 2018 va ser guardonada al Concurs Viñas, al Ferruccio Tagliavini (Àustria) i a Mâcon (França). Ha participat en classes magistrals amb M. Devia, N. Shicoff, W. Rieger, M. Caballé, T. Berganza, D. Zajick... A Catalunya ha cantat al Palau de la Música i al Teatre de Sarrià.

Aquesta temporada ha fet de Zerlina (*Don Giovanni*), Frasquita (*Carmen*) i ocell del bosc (*Siegfried*). Ha debutat a la Pierre Boulez-Saal cantant Scarlatti, amb l'Accademia Bizantina d'Ottavio Dantone. Té en repertori Taumännchen (*Hänsel und Gretel*), la comtessa Ceprano (*Rigoletto*), Eine Hirtin (*Hippolyte et Aricie*), Papagena, Clarice (*Il mondo de la luna* de Haydn), Isabella (*L'inganno felice* de Rossini) i soprano solista del *Carmina Burana*. Darrerament ha interpretat Gretel (*Hänsel und Gretel*), Alice i la comtessa Adèle (*Le Comte Ory*), Chiara (*Il conte di Marisco*), Susanna (*Le nozze di Figaro*) i Adina (*L'elisir d'amore*). Ha estat dirigida pels directors Pablo Heras-Casado, Simon Halsey, Daniel Barenboim i Simon Rattle.

Biografies

Beñat Egiarte, tenor

Nascut a Amorebieta (Biscaia), començà a dedicar-se al cant després d'establir-se a Barcelona en acabar la llicenciatura de medicina i cirurgia. Ha fet classes de cant i *masterclasses* amb nombrosos professors. Ha participat en dues estades d'*opera studio* a l'Accademia Santa Cecilia de Roma amb Renata Scotto; també cal destacar el seu període de formació amb José Ramón Arteta, Eduard Giménez i Natasha Tupin i classes de perfeccionament amb Jaume Aragall, Raúl Giménez, Montserrat Caballé, Carlos Álvarez o María Gallego, entre d'altres.

Va ser l'únic tenor finalista i l'únic espanyol del Concurs Internacional de Cant Montserrat Caballé del 2013, guanyà en la seva categoria el Concurs Maria Lacambra 2010 i va rebre una menció d'honor al Concurs Internacional Mirabent i Magrans 2011.

Debutà professionalment com a Ferrando de *Così fan tutte* amb l'OSV, dirigida per Daniel Gil de Tejada, i des d'aleshores ha assumit nombrosos rols belcantistes: Tonio (*La fille du régiment*), Fernando (*La favorita*), Nemorino (*L'elisir d'amore*) o Beppe (*Rita*). També ha estat reconegut per la crítica per la interpretació de Frantz i els tres servents de *Les contes d'Hoffmann* en la producció dels Amics de l'Òpera de Sabadell, a més de participar en altres produccions, com *Rigoletto*, *Cendrillon*, *Die Zauberflöte*, *Le devin de village*, *Il barbiere di Siviglia* i *Otello* (Rossini), en diversos teatres.

Ha cantat al Gran Teatre del Liceu, Palau de la Música Catalana, Teatro de la Maestranza, Auditorio Nacional de Madrid, Theatro São Pedro de São Paulo, Teatro Arriaga de Bilbao i a La Faràndula de Sabadell, sota la batuta de directors de prestigi, com Sir Andrew Davis, Pedro Halffter, Christopher Franklin, Óliver Díaz, Rubén Gimeno, Josep Vila i Casañas, a més de l'esmentat Daniel Gil de Tejada, entre d'altres.

A més del repertori operístic principalment belcantista, ha fet incursions en la música contemporània, com l'estrena absoluta a Espanya de l'òpera *Dr. Atomic* de John Adams a La Maestranza com a tenor principal (Robert Wilson), i també en el terreny de l'oratori, amb el *Requiem* de Mozart (amb l'Orquestra Unesco Barcelona), *Petite Messe Solennelle* al Palau de la Música, *Messiah* al Festival de Ziortza, i la cèlebre cantata *Carmina Burana*, amb nombroses produccions al Palau de la Música Catalana, i amb l'Orquesta y Coro Nacionales de España en el vint-i-cinquè aniversari del Teatro de la Maestranza.

Biografies

Germán de la Riva, baríton

Nascut a Barcelona, començà els estudis musicals a l'Escolania de Montserrat amb el mestre P. Ireneu Segarra. Posteriorment va cursar la carrera de cant al Conservatori de Badalona. Ha perfeccionat la seva tècnica amb diferents professors, entre els quals el mestre Kurt Widmer de l'Schola Cantorum de Basilea, Mila Diulguèrova –degana de la Facultat Vocal de la Universitat Musical Nacional de Sofia– i darrerament amb la soprano Marta Mathéu.

És component de diverses formacions vocals: Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (des de l'any 2000, en què ha fet de solista en nombroses ocasions), el quartet The Minstrels, el trio Fool of Music, el quartet Metropolitan Union, l'octet masculí De Canendi Elegantia, la formació de cants harmònics Muom. Amb aquestes agrupacions canta obres que van des del Renaixement i el Barroc fins al rock i pop actual cantant *a cappella* i passant per estils tan genuïns com els espirituals negres, el *barbershop*, el cant gutural i harmònic o les cançons dels musicals d'avui i de sempre.

El seu repertori com a solista comprèn des de cançó d'oratori (*El Messies* de Händel, *Magnificat* i *Oratori de Nadal* de Bach, *Requiem* i *Missa de la Coronació* de Mozart, *Carmina Burana* de Carl Orff...), fins al lied (*Cançons espanyoles* i *Dichterliebe* de Schumann, *Winterreise* de Schubert...) i òpera (*Dido & Aeneas* de H. Purcell, *La finta semplice* de Mozart, *Orfeo & Euridice* de Haydn, *L'elisir d'amore* de Donizetti...).

També intervé al món dels musicals, en el qual ha fet els papers d'Osman de *Mar i cel*, Dennis Galahad de *Spamalot* i de Jean Veljant de *Les misérables*.

Biografies

©Ricardo Ríos

Josep Surinyac, piano

Nascut a Torelló (Barcelona), hi inicià els estudis musicals amb Montserrat Serra. Va obtenir el títol superior de piano i música de cambra pel Conservatori de Barcelona amb Maria Jesús Crespo i Àngel Soler i posteriorment amplià estudis a la Guildhall School of Music de Londres amb Graham Johnson. Ha treballat amb D. Baldwin i R. Vignoles.

El seu interès pel repertori vocal l'ha portat a col·laborar amb cantants com Ferran Albrich, Dolors Aldea, David Alegret, Nancy Argenta, Elena Copons, Lynn Dawson, Jordi Domènech, Ulrike Haller, Enric Martínez-Castignani, Marisa Martins, Assumpta Mateu, Marta Mathéu, Inés Moraleda, Maria Lluïsa Muntada, Roger Padullés, Raquel Pierotti, Arianna Savall, Peter Udland o Lluís Vilamajó, entre d'altres, i com a acompanyant ha actuat en diferents ciutats espanyoles i a diversos països europeus, a més d'Israel, els Estats Units i el Japó.

La seva discografia més recent inclou dos CD amb música vocal de Granados i Toldrà junt amb Maria Lluïsa Muntada i *Winterreise* de Schubert amb Enric Martínez-Castignani. En diverses ocasions ha estat convidat a participar a la Schubertíada a Vilabertran per acompanyar els recitals de Marisa Martins, amb un notable èxit de públic i crítica. També ha estat convidat en diverses ocasions a actuar al LIFE Victoria Festival.

Actualment és el pianista del Cor de Noies de l'Orfeó Català, que dirigeix Buia Reixach, i imparteix classes de lied i música de cambra a l'ESMUC i al Conservatori del Liceu. Igualment, ha estat convidat en diverses ocasions per la Fundació “la Caixa” per acompanyar les *masterclasses* de cant de Nancy Argenta o Lynn Dawson en el marc del Curs d'Interpretació Històrica impartit en diferents ciutats espanyoles.

Biografies

Pau Casan, piano

Nascut a Barcelona, estudià piano amb Carme Agustí, Maria Drets i Miquel Farré al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona, on obtingué matrícula d'honor al grau superior. Posteriorment va seguir estudis de postgrau amb Gordon Fergus-Thompson i Roger Vignoles al Royal College of Music de Londres, becat per la Fundació Pedro Pons. Ha rebut classes magistrals d'A. de Larrocha, P. Badura-Skoda i J. Nin-Culmell, entre d'altres. Distingit amb menció d'honor als estudis d'harmonia i amb matrícula d'honor en acompanyament, va guanyar el primer premi del 23è Concurs Joan Massià, el tercer premi del 33è Concurs de Joves Intèrprets de Catalunya i el premi al millor pianista del 22è Premi Ciutat de Berga, en la modalitat de cambra vocal-lied.

Ha actuat com a solista a Londres, Bogotà, Barcelona i Sant Sebastià, i com a acompanyant per Espanya, França, Alemanya, Portugal, Dinamarca, Finlàndia, el Regne Unit, Colòmbia i la Xina, en una gira recent amb l'Orfeó Català. Ha participat com a professor del Barcelona Festival of Song, dedicat a la cançó artística hispanoamericana.

Els seus enregistraments inclouen un CD per a Columna Música amb la soprano Assumpta Mateu i obres per a piano de Nin-Culmell i Nin-Castellanos, i un CD de lírica llatinoamericana. Col·labora habitualment amb el Gran Teatre del Liceu com a mestre repertorista. Actualment compagina l'activitat concertística amb la docència al Conservatori Superior de Música del Liceu i a l'Escola Coral de l'Orfeó Català, com a pianista del Cor Jove i del Cor Infantil. Ha treballat amb els directors J. E. Gardiner, M. Armiliato, R. Frizza, D. Callegari, P. Auguin, A. Ros-Marbà, M. Ortega, P. González, S. Mas, E. Colomer, J. Pons, S. Brotons, J. Vila, M. Barrera i E. Nabona, entre d'altres.

Biografies

©Ricardo Ríos

Percussions de l'Orquestra Simfònica del Vallès

L'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV) és una realitat que porta la música al cor de les persones des del 1987. Les emocions són el nostre fort, i per transmetre-les, procurem cada vegada més fer participar el públic, innovar en els formats i en les maneres de fer música, i aprofundir en el compromís de valor amb la nostra comunitat. Som l'única orquestra professional estable privada del país, on els músics i l'equip de gestió són alhora empleats i accionistes. La nostra intensa activitat –més de cent actuacions l'any– es centra, per un costat, al Palau de la Música Catalana, on celebrem la 24a temporada de concerts Simfònics al Palau, amb tretze concerts anuals que realitzem en coproducció amb el nostre soci principal, el Palau de la Música Catalana, i, per un altre costat, a la ciutat de Sabadell, amb la temporada de concerts simfònics. A més, des de la nostra fundació som l'orquestra titular del circuit Òpera a Catalunya. Han estat els nostres directors titulars: Albert Argudo, del 1988 al 1992; Jordi Mora, del 1993 al 1997; Salvador Brotons, del 1997 al 2002; Edmon Colomer, del 2002 al 2005; David Giménez Carreras, del 2006 al 2009; Rubén Gimeno, del 2009 al 2016, i James Ross del 2017 al 2018. Des del setembre del 2018, el director titular és Xavier Puig. Som l'orquestra espanyola amb més presència a les xarxes socials, amb més de 23.200 seguidors a Twitter, 18.000 a Facebook, i juntament amb el Banc Sabadell vam fer el ashmob Som Sabadell, amb més de 87 milions de visites a Youtube, el vídeo d'una orquestra simfònica més vist arreu del planeta.

Biografies

©Ricardo Ríos

Esteve Nabona, director

Ha estat director del Cor de Cambra Ars Subtilior (1986-1992), Cor Albada de l'Agrupació Cor Madrigal (1995-2007), Ensemble Vocal Cambra 16 (1998-2005), Cor de la Universitat Ramon Llull (2006-2012) i Cor Jove dels Països Catalans (2010-2015). Entre els anys 2000 i 2006 va ser director assistent del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Actualment compagina la direcció del Cor Jove de l'Orfeó Català amb la direcció de l'Escola Coral de l'Orfeó Català i del projecte social i educatiu Palau Vincles.

Com a director ha ofert concerts a l'Estat espanyol i a Portugal, França, Itàlia, Bèlgica, Holanda, Luxemburg, Alemanya, Àustria, la República Txeca i el Regne Unit. També ha dirigit diversos tallers corals a Catalunya, Illes Canàries, Andalusia, Euskadi, Astúries, Galícia i Xile.

En produccions per a cor i orquestra ha dirigit l'Orquestra Simfònica del Vallès, Orquestra de Cambra Terrassa 48, Orquestra de Cambra de Vic, Orquestra Joves Intèrprets dels Països Catalans, Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra, Orquestra Barroca Catalana, Ensemble Méridien, Orquestra Camera Musicae i Orquestra Barroca Ars Musicae.

Palau Bach Fools & Lovers

DJ 11.02.21
Noa
—*Letters to Bach*

DJ 25.02.21
Suites per a llaüt
—Thomas Dunford, llaüt

DT 02.03.21
*El clave ben temperat
(llibre II)*
—Piotr Anderszewski,
piano

DJ 11.03.21
Juan de la Rubia
& Marco Mezquida
—*Bach & forward*

DL 22.03.21
Integral dels Concerts de
Brandenburg
—Café Zimmermann

DJ 25.03.21
Passió segons sant Mateu
—Ensemble Pygmalion &
Raphaël Pichon

DV 09.04.21
Passió segons sant Joan
—Monteverdi Choir,
English Baroque Soloists
& Gardiner

DJ 10.06.21
*Quadern d'Anna
Magdalena Bach*
—Carolyn Sampson
& Juan de la Rubia

DG 20.06.21
L'organista de la
catedral de
Notre-Dame de Paris
—Olivier Latry, orgue

DV 02.07.21
L'art de la fuga
—Phantasm & Weiss

DS 10.07.21 | DG 11.07.21
Passió segons sant Mateu
—Centenari de l'estrena
amb l'Orfeó Català

#LaMúsicaEnsOmpleDeVida

Confecciona el teu pack a mida i gaudeix del **15% de descompte**
(de 4 a 9 concerts) i del **20% de descompte** (a partir de 10 concerts).
Preus especials per a grups i packs a mida d'entrades. Consulta els
descomptes per a menors de 35 anys a www.palaumusica.cat/joves

Més informació a www.palaumusica.cat

Textos

Carl Orff (1895-1982)

Carmina Burana

Text basat en poemes goliards medievals dels segles XII i XIII, trobats a Benediktbeuern –Bura, en llatí–(Alemanya), reunits en el manuscrit Carmina Burana, també conegut com a Còdex Buranus o Càntics de Beuern.

Fortuna Imperatrix Mundi

1. O Fortuna

O Fortuna
velut luna
statu variabilis,
semper crescis
aut decrescis;
vita detestabilis
nunc obdurat
et tunc curat
ludo mentis aciem
egestatem,
potestatem
dissolvit ut glaciem.

Oh! Fortuna

*Oh! Fortuna
com la lluna
ets d'estat variable,
sempre creixes
o bé minves;
la vida detestable
a vegades es desentén
a vegades es preocupa
de l'agudesa de la ment
com si fos un joc
i la pobresa i el poder
dissol com el gel.*

Sors immanis
et inanis,
rota tu volubilis,
status malus,
vana salus
semper dissolubilis,
obumbrata
et velata
michi quoque niteris;
nunc per ludum
dorsum nudum
fero tui sceleris.

Sors salutis
et virtutis
michi nunc contraria,
est affectus
et deffectus
semper in angaria.
Hac in hora
sine mora
corde pulsum tangite;
quod per sortem
sternit fortem,
mecum omnes plangite!

2. Fortune plango vulnera

Fortune plango vulnera
stillantibus ocellis
quod sua michi munera
subtrahit rebellis.
Verum est, quod legitur,
fronte capillata,
sed plerumque sequitur
occasio calvata.

*Sort ferotge
i vana
ets una roda que gira;
estat insegur,
i vana salvació,
sempre fonedissa;
tenebrosa
i amagada
també et gires contra mi;
i ara jo, pel joc,
vaig amb l'esquena nua
per la teva culpa cruel.*

*La sort, en la salut
i en la virtut
m'és ara contrària;
el guany
i la pèrdua
són sempre motius d'angoixa.
Ara mateix
sense tardança
polseu les cordes,
perquè la sort
fa que caigui el fort,
planyeu-vos tots amb mi!*

Planyo les ferides de la fortuna

*Planyo les ferides de la fortuna
mentre ploren els meus ulls,
perquè em lleva, rebel,
els seus presents.
És veritat allò que diuen
que l'ocasió té cabells pel davant,
però sovint, per darrere
és calba.*

In Fortune solio
sederam elatus,
prosperitatis vario
flora coronatus;
quisquid enim florui
felix et beatus,
nunc a summo corruui
gloria privatus.

Fortune rota volvitur:
descendo minoratus;
alter in altum tollitur;
nimis exaltatus
rex sedet in vertice
caveat ruinam!
nam sub axe legimus
Hecubam reginam.

I. Primo vere

3. Veris leta facies

Veris leta facies
mundo propinatur,
hiemalis acies
victa iam fugatur,
in vestitu vario
Flora principatur,
nemorum dulcisono
que cantu celebratur.

Flore fusus gremio
Phebus novo more
risum dat, hoc vario
iam stipate flore.
Zephyrus nectareo
spirans in odore.
certatim pro bravio
curramus in amore.

*En el tron de la Fortuna
jo havia segut, excels,
coronat amb les flors
variades de la prosperitat;
però si abans estava envoltat de flors
feliç i joiós,
ara em veig caigut del cim
i privat de la glòria.*

*Gira la roda de la Fortuna:
i mentre jo soc degradat
un altre és enlairat;
exaltat en excès
el rei seu al tron més alt.
Però que es guardi de la perdició!
Perquè sota l'eix de la roda
veiem la reina Hècuba.*

La cara feliç de la primavera

*La cara feliç de la primavera
obsequia el món,
i la duresa de l'hivern,
vençuda ja fuig;
vestida de colors
Flora ja governa,
i amb el dolç cant
dels boscos, és celebrada.*

*Assegut a la falda de Flora,
Febus, segons el seu nou costum,
somriu, en un munt de flors
de colors variats.
El zèfir bufa
amb olor de nèctar;
correm i afanyem-nos
pel premi de l'amor.*

Cytharizat cantico
dulcis Philomena,
flore rident vario
prata iam serena,
salit cetus avium
silve per amena,
chorus promit virginum
iam gaudia millena.

*Canta el so de la cítara
el dolç rossinyol,
i els prats asserenats
somriuen amb flors de colors;
els ocells volen tots junts
pels llocs agradables del bosc;
i un cor de donzelles
ofereix goigs innombrables.*

4. Omnia Sol temperat

El sol ho suavitza tot

Omnia sol temperat
purus et subtilis,
novo mundo reserat
faciem Aprilis,
ad amorem properat
animus herilis
et iocundis imperat
deus puerilis.

*El sol ho suavitza tot
pur i subtil,
a un nou món obre
el seu rostre l'abril;
per l'amor s'afanya
l'ànim dels joves
i entre els alegres regna
un déu infantil.*

Rerum tanta novitas
in sollemni vere
et veris auctoritas
iubet nos gaudere;
vias prebet solitas,
et in tuo vere
fides est et probitas
tuum retinere.

*Tanta novetat en les coses
de la primavera solemne,
i la seva autoritat,
ens manen gaudir;
ens presenta els camins de sempre,
i en la teva primavera
és fidel i honrat
conservar allò que és teu.*

Ama me fideliter,
fidem meam nota:
de corde totaliter
et ex mente tota
sum presentialiter
absens in remota,
quisquis amat taliter,
volvitur in rota.

*Estima'm fidelment,
sàpigues que et soc fidel:
de tot cor
i en pensament,
soc present
encara que estigui lluny.
El que estima de tal forma
gira en una roda de turment.*

5. Ecce gratum

Ecce gratum
et optatum
ver reducit gaudia,
purpuratum
floret pratum,
Sol serenat omnia.
Iamiam cedant tristia!
Estas redit,
nunc recedit
Hyemis sevitia.

Iam liquescit
et decrescit
grando, nix et cetera,
bruma fugit,
et iam sugit
Ver estatis ubera;
illi mens est misera,
qui nec vivit,
nec lascivit
sub Estatis dextera.

Gloriantur
te letantur
in melle dulcedinis,
qui conantur,
ut utantur
premio Cupidinis:
simus jussu Cypridis
gloriantes
et letantes
pares esse Paradis.

Uf dem Anger

6. Tanz.

Vet aquí l'agradable primavera

*Vet aquí que l'agradable
i desitjada primavera
ens retorna els seus goigs;
el prat floreix
de color de porpra
i el sol ho asserena tot.
Que fugin les tristeses!
Torna el bon temps
mentre es retira
la cruesa de l'hivern.*

*Ja es fon
i es desfà
la calamarsa, la neu i tot!
Fugit l'hivern
i la terra es nodreix
dels pits de la primavera.
Té una ment mesquina
aquell que no viu
ni frueix
durant el bon temps.*

*Són glorificats
i assoleixen la felicitat
amb dolçor de mel
aquells que s'afanyen
per fer ús
dels dons de Cupidó.
Sotmetem-nos a les ordres de Cipris
glorificant-nos
i alegrant-nos de ser
iguals que Paris!*

Dansa.

7. Floret silva nobilis

Floret silva nobilis
floribus et foliis.
Ubi est antiquus meus amicus?
Ah!hinc, hinc equitavit, tavit.
Eia, quis me amabit? Ah!
Floret silva undique,
nah mime gesellen ist mir we.
Gruonet der walt allenthalben
wa ist min geselle alse lange? Ah!
Der ist geriten hinnen, hinnen!
Wâ ist min geselle alse lange? Ah!
Der ist geriten hinnen, hinnen!
owî, wer sol mich minnen? Ah!

Floreix el noble bosc

*Floreix el noble bosc
amb flors i fulles.
On és el meu vell amic?
D'aquí se n'anà cavalcant!
Ai, i ara qui m'estimarà?
Floreix el bosc per tot arreu
i jo desitjo el meu estimat.
Tot torna a florir al bosc, ai!
Per què tarda tant el meu amor?
Se n'anà d'aquí cavalcant! Ai!
Per què tarda tant el meu amor?
Se n'anà d'aquí cavalcant!
Ai, i ara qui m'estimarà?*

8. Chramer, gip die varwe mir

Chramer, gip die varwe mir,
die min wengel roete,
damit ich die jungen man
an ir dank der minnenliebe noete.
Mm...

Seht mich an, jungen man!
lat mich iu gevallen!
Ah...
Mm...

Minnet, tugentliche man,
minnecliche frouwen!
minne tuot iu hoch gemuot
unde lat iuch in hohlen eren
schouwen.
Mm...

Seht mich an, jungen man!...

Mercader, dona'm el coloret

*Mercader, dona'm el coloret,
per pintar de vermell les meves galtes
i fer que els joves
em desitgin, vulguin o no.
Mm...*

*Mireu-me, joves!
Vull agradar-vos!
Ah...
Mm...*

*Estimeu, homes dignes,
les dones dignes d'amor;
l'amor us farà sentir orgullosos
i elevarà els vostres esperits.
Mm...*

Mireu-me, joves! ...

Wol dir, Werlt, daz du bist
also freudenriche!
ich wil dir sin undertan
durch din liebe immer sicherliche.
Mm...

*Alegra't, món, per estar
tan ple d'alegries!
Sempre seré el teu servent
per la teva gran generositat.
Mm...*

Seht mich an, jungen man!...

Mireu-me, joves! ...

9. Reie: Swaz hie gat umbe

Swaz hie gat umbe
daz sint alles megede,
die wellent an man
allen disen sumer gan!
Ah... Sla!

Chume, chum geselle min,
ih enbite harte din,
ih enbite harte din,
chume, chum geselle min.

Suzer rosenvarwer munt,
chum unde mache mich gesunt,
chum unde mache mich gesunt,
suzer rosenvarwer munt.

Swaz hie gat umbe...

Ronda: aquestes noies que ballen aquí

*Aquestes noies
que ballen aquí,
no volen homes
per a aquest estiu!
Ah... Sla!*

*Vine, vine estimat meu
t'espero amb desig,
t'espero amb desig,
Vine, vine estimat meu.*

*Boca dolça de llavis vermells,
vine, i torna a confortar-me
boca dolça de llavis vermells,
vine, vine, vine, vine...*

Aquestes noies ...

10. Were diu werlt alle min

Were div werlt alle min
von deme mere unze an den Rin
des wolt ih mih darben,
daz diu chüinegin von Engellant
lege an minen armen.

Si tot el món fos meu

*Si tot el món fos meu
des del mar fins al Rin,
hi renunciaria de bon grat
si la reina d'Anglaterra
descansés en els meus braços.*

II. In Taberna

11. Estuans interius

Estuans interius
ira vehementi
in amaritudine
loquor mee menti:
factus de materia,
cinis elementi
similis sum folio,
de quo ludunt venti.

Cum sit enim proprium
viro sapienti
supra petram ponere
sedem fundamenti,
stultus ego comparor
fluvio labenti,
sub eodem tramite
numquam permanenti.

Feror ego veluti
sine nauta navis,
ut per vias aeris
vaga fertur avis;
non me tenent vincula,
non me tenet clavis,
quero mihi similes
et adiungor pravis.

Mihi cordis gravitas
res videtur gravis;
iocis est amabilis
dulciorque favis;
quicquid Venus imperat,
labor est suavis,
que nunquam in cordibus
habitat ignavis.

Ardent per dintre

*Ardent per dintre
amb ràbia desfermada
parlo amb amargor
en els meus pensaments:
fet de matèria
lleu com la cendra
soc com una fulla
amb la qual juguen els vents.*

*Malgrat que és propi
d'home assenyat
posar sobre una base
de pedra els seus fonaments,
jo, ximple, semblo
un riu que flueix
i que mai no roman
sota un mateix cel.*

*I em deixo portar
com un vaixell sense mariner,
talment es deixa portar
un ocell errant pels camins de l'aire.
No em reté cap lligam,
no em reté cap clau,
busco els meus semblants
i em faig amb els depravats.*

*La serietat del cor
em resulta cosa feixuga;
el joc és agradable,
més dolç que la mel.
I tot allò que em mana Vènus
és feina plaent,
que mai no habita
en els cors indolents.*

Via lata gradior
more iuventutis
inplicor et vitiis
immemor virtutis,
voluptatis avidus
magis quam salutis,
mortuus in anima
curam gero cutis.

*Camino per l'ampla via
com és costum de la joventut,
i em lliuro als vicis
oblidant les virtuts,
àvid de plaers
més que no pas de salvació;
mort d'ànima
només em preocupa el cos.*

12. Olim lacus colueram

En altres temps havia viscut en llacs

Olim lacus colueram,
olim pulcher extiteram,
dum cignus ego fueram.
Miser, miser!
modo nigeret
ustus fortiter!

*En altres temps havia viscut en llacs
excel·lia en bellesa,
mentre era un cigne.*

Ai, miserable!

Ara estic negre

i dol tot rostit!

Girat, regirat garcifer;
me rogius urit fortiter;
propinat me nunc dapifer.
Miser, miser!
modo niger
et ustus fortiter!

*El cuiner em fa girar i regirar;
el foc em crema molt,
i el cambrer m'ofereix al banquet.*

Ai, miserable!

Ara estic negre

i dol tot rostit!

Nunc in scutella iaceo,
et volitare nequeo
dentes frendentes video:
Miser, miser!
modo niger
et ustus fortiter!

*Ara jec a la cassola
i no puc volar,
i veig unes dents que cruixen.*

Ai, miserable!

Ara estic negre

i dol tot rostit!

13. Ego sum abbas Cucaniensis

Ego sum abbas Cucaniensis
et consilium meum est cum bibulis,
et in secta Decii voluntas mea est,
et qui mane me quesierit in taberna,
post vesperam nudus egredietur,
et sic denudatus veste clamabit:
“Wafna, wafna!
quid fecisti sors turpissima?
Nostre vite gaudia
abstulisti omnia!”

Jo soc l'abat de la Cucanya

*Jo soc l'abat de la Cucanya,
el meu parer és el dels bevedors
i en la secta de Deci està la meua
voluntat,
i qui al matí em busqui a la taverna
després, al vespre, en sortirà nu
i així, despullat de la seva roba,
cridarà:
“Wafna, wafna!
què has fet, sort infame?
Ens has llevat tots els goigs
de la nostra vida!”*

14. In taberna quando sumus

In taberna quando sumus
non curamus quit sit humus,
sed ad ludum properamus,
cui semper insudamus.
Quid agatur in taberna,
ubi nummus est pincerna,
hoc est opus ut queratur,
si quid loquar, audiatur.

Quidam ludunt, quidam bibunt,
quidam indiscrete vivunt.
Sed in ludo qui morantur,
ex his quidam denudantur
quidam ibi vestiuntur,
quidam saccis induuntur.
Ibi nullus timet mortem
sed pro Baccho mittunt sortem.

Quan som a la taverna

*Quan som a la taverna,
no ens preocupem perquè haguem de
morir,
sinó que ens lliurem al joc,
i per ell ens escarrassem.
Allò que es fa a la taverna,
on la moneda fa de coper,
cal que se sàpiga:
escolteu el que us diré.
N'hi ha que juguen, d'altres beuen,
n'hi ha que viuen a la lleugera.
Dels que s'afanyen pel joc,
n'hi ha que perden la roba,
d'altres es vesteixen allà mateix
i fins i tot alguns s'han de tapar amb
sacs.
Allà ningú no tem la mort,
però tots encomanen la seva sort a
Bacus.*

Primo pro nummata vini,
ex hac bibunt libertini;
semel bibunt pro captivis,
post hec bibunt pro vivis,
quater pro Christianis cunctis,
quinquies pro fidelibus defunctis,
sexies pro sororibus vanis,
septies pro militibus silvanis.
Octies pro fratribus perversis,
nonies pro monachis dispersis,
decies pro navigantibus,
undecies pro discordantibus,
duodecies pro penitentibus,
tredecies pro iter agentibus.
Tam pro papa quam pro rege
bibunt omnes sine lege.

Bibit hera, bibit herus
bibit miles, bibit clerus,
bibit ille, bibit illa,
bibit servus, cum ancilla,
bibit velox, bibit piger,
bibit albus, bibit niger,
bibit constants, bibit vagus,
bibit rudis, bibit magus.

Bibit pauper et egrotus,
bibit exul et ignotus,
bibit puer, bibit canus,
bibit presul et decanus,
bibit soror, bibit frater,
bibit anus, bibit mater,
bibit ista, bibit ille
bibunt centum, bibunt mille.

*Primer beuen pels diners que val el vi,
perquè d'aquests beuen els llibertins.
Beuen un cop pels captius,
i després tres cops pels vius,
quatre per tots els cristians,
cinc pels fidels difunts,
sis per les germanes llibertines,
set pels cavallers errants,
vuit pels frares perversos,
nou pels monjos dispersos,
deu pels navegants,
onze pels que es barallen,
dotze pels penitents,
tretze pels pelegrins,
tant pel papa com pel rei,
beuen tots sense llei.*

*Beu la mestressa, i beu l'amo,
beu el soldat, beu el clergue,
beu ell, beu ella,
beu el criat amb la minyona,
beu l'espavilat, beu l'indolent
beu el blanc, beu el negre,
beu el tranquil, beu el rodamon,
beu l'ignorant, beu el màgic.*

*Beu el pobre i el malalt,
beu l'exiliat i el desconegut,
beu el noieta el vell canós,
beu el bisbe i el degà,
beu la germana, beu el germà,
beu l'àvia, beu la mare,
beu aquesta, beu aquell,
beuen cent, beuen mil.*

Parum sexcente nummate
Durant, cum immoderate
bibunt omnes sine meta,
quamvis bibant mente leta,
sic nos rodunt omnes gentes,
et sic erimus egentes.
Qui nos rodunt confundantur
et cum iustis non scribantur.

*Poc duren sis-centes
monedes quan desmesuradament
beuen tots sense treva,
encara que beguin alegrement;
així tothom ens rosega,
i per això sempre serem pobres.
Aquells que ens roseguen, que es perdin
i no siguin inscrits entre els justos.*

III. Cour d'amours

15. Amor volat undique

Amor volat undique,
captus est libidine.
Iuvenes, iuvenule
coniunguntur merito.
Siqua sine socio,
caret omni gaudio;
tenet noctis infima
sub intimocordis in custodia:
fit res amarissima.

L'amor vola per tot arreu

*L'amor vola per tot arreu;
és pres pel desig.
Joves i jovenetes
s'uneixen per la seva gràcia;
si alguna es queda sense company,
també es queda privada de tot goig,
i té una profunda nit
en el més fons
del seu cor, guardada.
I no hi ha cosa més amarga!*

16. Dies, nox et omnia

Dies, nox et omni
amichi sunt contraria;
virginum colloquame
fay planszer,
oy suvenz suspirer,
plu me fay temer.

El dia, la nit i tot

*El dia, la nit i tot
m'és contrari;
parlar amb les noies
em dona plaer,
però sento sovint sospirar
i això em fa por.*

O sodales, ludite,
vos qui scitis dicite
michi mesto parcite,
grand ey dolor
attamen consulite
per voster honor.

Tua pulchra facies
me fey planszer milies,
pectus habet glacies.
A remender
statim vivus fierem
per un baser.

17. Stetit puella

Stetit puella
rufa tunica;
si quis eam tetigit,
tunica crepuit.
Eia.

Stetit puella
tamquam rosula;
facie splenduit,
os eius fioruit.
Eia.

18. Circa mea pectora

Circa mea pectora
multa sunt suspiria
de tua pulchritudine,
que me ledunt misere.
Manda liet, manda liet,
min geselle chômet niet.

*Companys, jugueu,
i vosaltres que ho sabeu, parleu,
compadiu-vos de mi, que estic trist,
i tinc un gran dolor,
prengueu cura de mi
pel vostre honor.*

*La teva cara bonica
em complau mil vegades
però el pit està glaçat
i això cal arreglar-ho.
Em sentiria al punt de reviure
amb un petó.*

Hi havia una noia

*Hi havia una noia
amb un vestit vermell;
si algú la tocava
el vestit cruixia.
Eia!*

*Hi havia una noia
com un roseta:
la cara resplendent
i els llavis com una flor.
Eia!*

Al voltant del meu pit

*Al voltant del meu pit
tot són sospirs f
ets per la teva bellesa
que em fa entristir.
Ves, cançoneta, ves,
que el meu estimat no ve.*

Tui lucent oculi
sicut solis radii,
sicut splendor fulguris
lucem donat tenebris.
Manda liet, manda liet,
min geselle chômet niet.

*Els teus ulls llueixen
com els raigs del sol,
talment l'esplendor d'un llampec
dona llum a les tenebres.
Vés, cançoneta, ves,
que el meu estimat no ve.*

Vellet deus, vellent dii
quod mente proposui:
ut eius virginea
reserassem vincula.
Manda liet, manda liet,
min geselle chômet niet.

*Déu ho vulgui, i que ho vulguin els
déus
allò que m'he proposat:
que pugui deslligar
els seus vincles virginals.
Vés, cançoneta, ves,
que el meu estimat no ve.*

19. Si puer cum puellula

Si un noiet i una donzella

Si puer cum puellula
moraretur in cellula,
felix coniunctio.
Amore suscescente
pariter e medio
avulso procul tedio,
fit ludus ineffabilis
membris, lacertis, labii.

*Si un noiet i una donzella
es reuneixen en una cambreta,
quina felix unió!
I fent créixer el desig
entre els dos,
i perden la vergonya
es lliuren a un joc inefable
amb els membres, braços i llavis.*

20. Veni, veni, venias

Vine, vine, vull que vinguis!

Veni, veni, venias.
ne me mori facias
hyrca, hyrca,
nazaza, trillirivos...

*Vine, vine, vull que vinguis!
no em facis morir!
Hyrca, hyrca
nazaza trillirivos!*

Pulchra tibi facies
oculorum acies,
capillorum series,
o quam clara species!

*Bonica és la teva cara
i els teus ulls penetrants,
i els flocs dels teus cabells,
oh quanta bellesa resplendent!*

Rosa rubicundior,
lilio candidior
omnibus formosior,
semper in te glorior!

*Ets més vermella que la rosa,
més blanca que el lliri,
més formosa que tot,
sempre amb tu soc glorificat!*

21. In trutina mentis dubia

In trutina mentis dubia
fluctuant contraria
lascivus amor et pudicitia.
Sed eligo quod video,
collum iugo prebeo:
ad iugum tamen suave transeo.

En la balança vacil·lant de la ment

*En la balança vacil·lant de la ment
fluctuen els contraris:
l'amor lasciu i la castedat.
Però jo escullo allò que veig
i ofereixo el meu coll al jou;
passo, tanmateix, sota un jou ben
plaent.*

22. Tempus est iocundum

Tempus est iocundum,
o virgines,
modo congaudete
vos iuvenes.
Oh, oh, totus floreo!
Iam amore virginali
totus ardeo,
novus, novus amor
est, quo pereo.

Ara és el temps de jugar

*Ara és el temps de jugar,
donzelles!,
alegreu-vos-en
vosaltres, els joves!
Oh! Oh! tot en mi floreix!
Ara tot jo cremo
per l'amor d'una noieta;
nou, nou és l'amor
que em fa morir!*

Mea me confortat
promissio,
mea me deportat
negatio
Oh, oh...

*Em conforta
la promesa,
i em desespera
la negativa.
Oh! Oh!...*

Tempore brumali
vir patiens
animo vernali
lasciviens.
Oh, oh...

*Durant el temps hivernal
soc un home pacient,
i quan ve el bon temp
sel meu ànim es torna lasciu.
Oh! Oh!...*

Mea mecum ludit
virginitas,
mea me detrudit
simplicitas.
Oh, oh...

*La donzellea
juga amb mi,
la ingenuïtat
em perd.
Oh! Oh!...*

Veni, domicella,
cum gaudio,
veni, veni,
pulchraiam pereo.
Oh, oh...

*Vine, noieta,
a gaudir amb mi!
Vine, vine, bonica!
que em moro!
Oh! Oh!...*

23. Dulcissime

Dolcíssim

Dulcissime,
totam tibi subdo me!

*Dolcíssim,
tota sencera em lliuro a tu!*

24. Ave formosissima

Salut, formosíssima

Ave formosissima,
gemma pretiosa,
ave decus virginum,
virgo gloriosa,
ave mundi luminar
ave mundi rosa,
Blanziflor et Helena
Venus generosa!

*Salut, formosíssima,
gemma preciosa,
salut, virtut de les donzelles,
verge gloriosa;
salut, llum del món,
salut, rosa del món,
Blancaflor i Helena,
Venus generosa!*

Fortuna imperatrix mundi

1. O Fortuna

O Fortuna
velut luna
statu variabilis,
semper crescis
aut decrescis;
vita detestabilis
nunc obdurat
et tunc curat
ludo mentis aciem
egestatem,
potestatem
dissolvit ut glaciem.

Sors immanis
et inanis,
rota tu volubilis,
status malus,
vana salus
semper dissolubilis,
obumbrata
et velata
michi quoque niteris;
nunc per ludum
dorsum nudum
fero tui sceleris.

Oh! Fortuna

*Oh! Fortuna
com la lluna
ets d'estat variable,
sempre creixes
o bé minves;
la vida detestable
a vegades es desentén
a vegades es preocupa
de l'agudesia de la ment
com si fos un joc
i la pobresa i el poder
dissol com el gel.*

*Sort ferotge
i vana
ets una roda que gira;
estat insegur,
i vana salvació,
sempre fonedissa;
tenebrosa
i amagada
també et gires contra mi;
i ara jo, pel joc,
vaig amb l'esquena nua
per la teua culpa cruel.*

Sors salutis
et virtutis
michi nunc contraria,
est affectus
et deffectus
semper in angaria.
Hac in hora
sine mora
corde pulsum tangite;
quod per sortem
sternit fortem,
mecum omnes plangite!

*La sort, en la salut
i en la virtut
m'és ara contrària;
el guany
i la pèrdua
són sempre motius d'angoixa.
Ara mateix
sense tardança
polseu les cordes,
perquè la sort
fa que caigui el fort,
planyeu-vos tots amb mi!*

*Traducció: Joan Pagès i Xavier
Chavarria*

També et pot
interessar...

Palau Bach

Passió segons sant Mateu de Bach

—Centenari de l'estrena amb l'Orfeó Català

Julian Prégardien, Evangelista

Josep-Ramon Olivé, Jesús

Marta Mathéu, soprano

Carlo Vistoli, contratenor

Ilker Arcayürek, tenor

Andreas Wolff, baix

Juan de la Rubia, orgue

Joan Seguí, orgue

Orfeó Català

Cor Infantil de l'Orfeó Català

Solistes de l'Orquestra Filharmònica de Berlín

Orquestra Simfònica Camera Musicae

Simon Halsey, director

J. S. BACH: *Passió segons sant Mateu*

Dissabte, 10.07.21 – 19:00 h

Diumenge, 11.07.21 – 11:00 h

Sala de Concerts

Preu: de 20 a 48 euros

Amb el suport de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA
Y DEPORTE

inaem

INSTITUTO NACIONAL
DE ANIMACIÓN CULTURAL

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Dipòsit legal: B 1521-2021

